

WORRY FREE.

a life lesson from Samuel

พิศิษฐ์ จงสถิตย์วัฒนา

Samuel 1: 1-28

¹²อยู่มาเมื่อนางยังวิงวอน
เฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์
อยู่นั้น เอลีกก็สังเกตดูปากของ
นาง ¹³ฮันนาก็เห็นนางพูดแต่
ในใจ ริมฝีปากของนางขยับ
อยู่เท่านั้น ไม่ได้ยินเสียงของ
นาง เพราะเหตุนี้เอลีกจึงคิดว่า
นางเมา ¹⁴เอลีกจึงพูดกับนางว่า

“เธอจะเมามากไปนานสักเท่าใด? จงทิ้งเหล้าองุ่นเถละ” ¹⁵แต่ฮันนาก็ตอบว่า “ไม่ใช่
เช่นนั้นค่ะเจ้านายของดิฉัน ดิฉันเป็นหญิงที่ทุกข์ใจยิ่งนัก ดิฉันไม่ได้ดื่มเหล้าองุ่นหรือ
ของมึนเมา แต่ดิฉันระบายความในใจของดิฉันออกเฉพาะพระพักตร์พระยาห์เวห์
¹⁶ขออย่าถือว่าหญิงผู้รับใช้ของท่านเป็นหญิงเหลว ที่ดิฉันพูดตลอดมานั้น ก็พูดด้วยความ
ความกระวนกระวายและความเศร้าใจมาก”

¹⁷แล้วเอลีกก็ตอบว่า “จงกลับไปเป็นสุขเถิด ขอพระเจ้าแห่งอิสราเอลโปรดประทาน
ตามคำขอที่เจ้าได้ทูลขอจากพระองค์” ¹⁸และนางก็ตอบว่า “ขอหญิงผู้รับใช้ของท่าน
ได้รับความโปรดปรานจากท่านเถิด” แล้วหญิงนั้นก็ไปตามทางของนาง รับประทาน
อาหาร และใบหน้าของนางก็ไม่โศกเศร้า
อีกต่อไป

ในพระคัมภีร์ระบุว่า นางฮันนาค “ทุกข์ใจ
กระวนกระวายใจ เศร้าใจ” ระบายความ
ขมขื่นต่อพระเจ้า เพราะถูก “นางเปนินนาค”
เมียอีกคนของสามีเธอ “เอลคานาค” แย่แย้
ที่นางฮันนาคไม่มีลูก เนื่องจากพระเจ้าปิด
ครรภ์ของเธอไว้ ทำให้เธอไม่สามารถมีลูกได้
เธอคร่ำครวญด้วยความขมขื่น โศกเศร้า
อธิษฐานต่อพระเจ้า ขอพระเจ้าด้วยสัญญาว่า
“ถ้าพระเจ้าให้เธอมีลูก เธอจะถวายบุตรให้
เป็นผู้รับใช้อยู่ในนิเวศน์ของพระเจ้าตลอดไป”

ดิฉันเป็นหญิงที่ทุกข์ใจยิ่งนัก
ดิฉันระบายความในใจของ
ดิฉันออกเฉพาะพระพักตร์
พระยาห์เวห์ ดิฉันพูดด้วย
ความกระวนกระวายและ
ความเศร้าใจมาก

การประยุกต์ใช้ในชีวิตของเราคืออะไร

1. ในพระคัมภีร์ได้พูดถึงระดับความทุกข์ใจ ระดับความขมขื่น ที่เธอกำลังเผชิญอยู่ เธอทุกข์ใจมาก จนยอมให้ “สัญญา” ในสิ่งที่จะมีผลผูกพันตลอดทั้งชีวิต ในกรณีนี้ ผลที่เกิดขึ้นจะติดอยู่กับลูกที่กำลังจะเกิดขึ้นมา
2. เมื่อเธอขอพระเจ้าแล้ว เธอได้เลือกที่จะวางใจด้วยการ ปลอมมือ ปลอมความทุกข์ ระทมต่างๆ ออกจากตัวเธอ แล้ววางใจให้ภระนั้นอยู่กับพระเจ้า เธอสามารถกลับมาทานอาหารได้ในทันที และทั้งความโศกเศร้าไว้เบื้องหลัง วางใจว่าพระเจ้าจะจัดเตรียมทุกอย่างที่เหมาะสมให้กับเธอ
3. นางฮันนากำลังเป็นแบบอย่างแห่งความเชื่อให้กับเรา ผู้ที่กำลังมีความทุกข์ใจ ความกังวลใจ เช่นเดียวกับเธอ เธอกำลังสอนเราว่า เมื่อเราฝากความทุกข์ ฝากความกังวลต่างๆ ไว้กับพระเจ้าแล้ว ดังนั้นเมื่อฝากแล้ว ก็อย่าถือปัญหา อย่าแบกความทุกข์ไว้ต่อไปกับตัวอีก เพราะนั่นคือ เครื่องหมายที่แสดงถึง การไม่วางใจต่อพระเจ้า ผู้ที่เรา “ฝาก” ชีวิตของเราไว้กับพระองค์ตั้งแต่แรก

เธอกำลังสอนเราว่า เมื่อฝากความทุกข์ ฝากความกังวลต่างๆ ไว้กับพระเจ้าแล้ว เมื่อฝากแล้ว อย่าถือปัญหา อย่าแบกความทุกข์ไว้ต่อไปกับตัวอีก เพราะนั่นคือ เครื่องหมายที่แสดงถึงการไม่วางใจต่อพระเจ้า ผู้ที่เรา “ฝาก” ชีวิตของเราไว้กับพระองค์ตั้งแต่แรก

เพราะพระองค์ได้ใช้ชีวิตของพระองค์เอง ปลดแอกหนักๆ ออกจากชีวิตของเราด้วยชีวิตของพระองค์เองเพื่อเราแล้ว

เรายังเป็นมนุษย์ ปุถุชน ย่อมมีความกังวลวิตกต่างๆ แต่เรื่องแบบนี้สามารถฝึกได้ โดยเฉพาะเมื่อเราเป็นลูกพระเจ้า พระเจ้ารับปากเราไว้ว่า จะไม่ให้เราต้องทนในสิ่งที่เราทนไม่ได้ และทุกอย่างที่เกิดขึ้น ล้วนแล้วเป็นเรื่องดีกับเราในท้ายสุดทั้งนั้น

ขอให้เราอดทนและวางใจ ว่านี่แหละคือพระประสงค์ของพระองค์เพื่อเรา แล้วเราจะได้ใช้ ชีวิตแบบ “แอกเบาๆ”

เพราะพระองค์ได้ใช้ชีวิตของพระองค์เอง ปลดแอกหนักๆ ออกจากชีวิตของเราด้วยชีวิตของพระองค์เองเพื่อเราแล้ว

เลิกวิตก เลิกกังวล แล้วเริ่มเอ็นจอยกับชีวิตแบบ Worry Free ที่พระเจ้าอยากให้เราใช้ครับ.

CHAPTER 2 (31/1/2017)

เข้านี้ยังคงอ่านซาโมเอล ก็เลยขอแอฟฟลายต่อครับ เพื่อแชร์ให้กับกลุ่มแคร่ของ CJ เลย์ฝากมาให้ด้วยครับ

สวัสดีครับ จะแชร์เรื่อง ชรก.ใหญ่ชโมยรูป ที่แอฟฟลายจากบทเรียนในพระคัมภีร์ ของเข้านี้ ใน 1ซาโมเอล บทที่2 พูดถึง ลูกปุโรหิตสองคนของเอลี ที่ไม่ยำเกรง พระเจ้า เอาของถวายหน้าแท่นไปกินก่อนที่จะถวายเสร็จ เอลีมีการเรียกลูกมา ตำหนิในเรื่องนี้ ลูกก็ไม่ฟัง และพระเจ้า ก็ลงโทษด้วยการให้ ลูกสองคนนี้ตาย พร้อมกันในวันเดียวกัน และลงโทษไปจนถึงรุ่นต่อๆมาของเอลีด้วย....

เรื่องนี้เมื่ออ่านมาถึงตรงนี้ทำให้นึกถึง ว่าทำไม ยังไง เพราะอะไร ก็มาถึงบทสรุป ที่ว่า ความผิดของเอลี ไม่ได้อยู่ที่การเตือนหรือไม่เตือนลูก แต่อยู่ที่ “การไม่ได้ ลงโทษ” คือเอลี ทำแค่ตักเตือน ซึ่งกรณีนี้ การตักเตือนนั้นยังไม่เพียงพอ ต้อง ควบคู่กับการลงโทษด้วย แล้วอะไรทำให้เอลี ไม่ลงโทษ ก็มาจากการที่เขาเห็นแก่ ความสัมพันธ์ฉันท์พ่อลูก มากกว่าความถูกต้อง ในกฎบัญญัติข้อห้ามของพระเจ้า โดยเฉพาะตัวเอานั้นเป็นปุโรหิต มีหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสถาน นมัสการ และต่อวิธีการในการนมัสการพระเจ้า พอเอลีไม่ลงโทษลูกในสิ่งที่ควร พระเจ้าก็ เลยเป็นผู้ลงโทษเอง

เปรียบเทียบกับ ชรก.ชโมยรูป ที่ ผู้หลักผู้ใหญ่ออกมาปกป้อง ในกรณีนี้ พวกเค้าก็ เหมือนเอลี ที่มีหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อสังคม กลับปล่อยปละละเลย ก็เลยถือ โอกาสนำมาแชร์กับพี่น้องทุกท่านครับ

ขอพระเจ้าปกป้องจิตใจของพี่น้องทุกท่าน ที่จะกล้าหาญ ในสิ่งที่พระเจ้าต้องการ ให้เรากล้าหาญครับ.